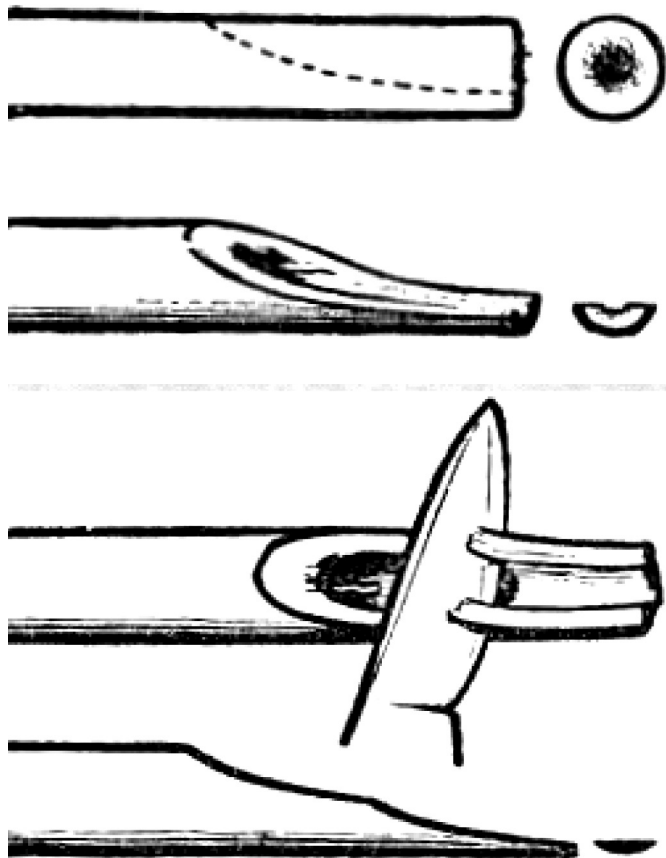

ОБРАДА ТРСКЕ И ПЕРА ЗА ПИСАЊЕ

Трска је одличан алат за писање крупних слова, преко 12mm висине. Због тога је погодна и за вежбање, проучавање потеза и форми слова.

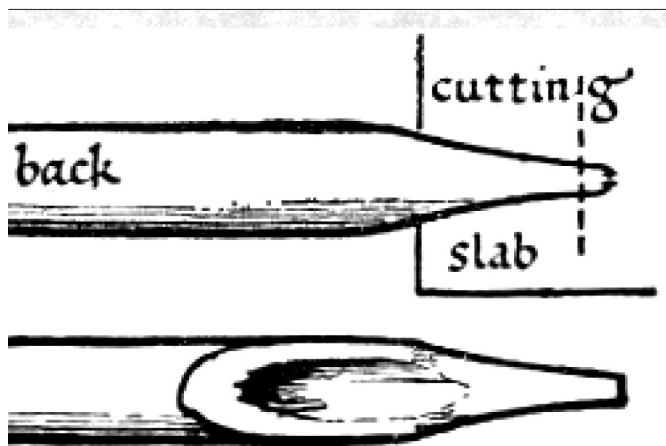
Пера су погодна за ситно писање и већина уобичајених радова се изводи пером.

ПРИПРЕМА ТРСКЕ

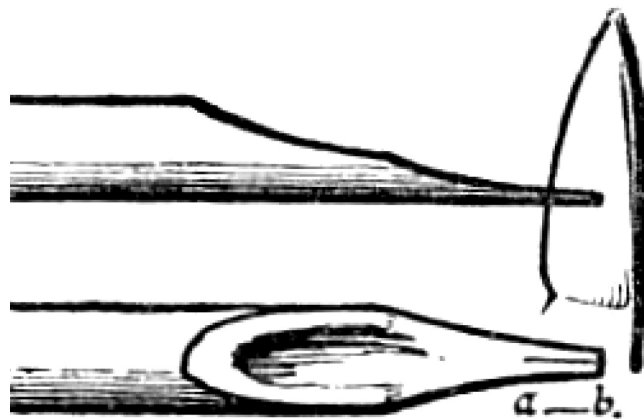

Трску треба равно исећи, на дужину од око 20cm. Један крај затим треба одсећи косо, као што је приказано на слици.

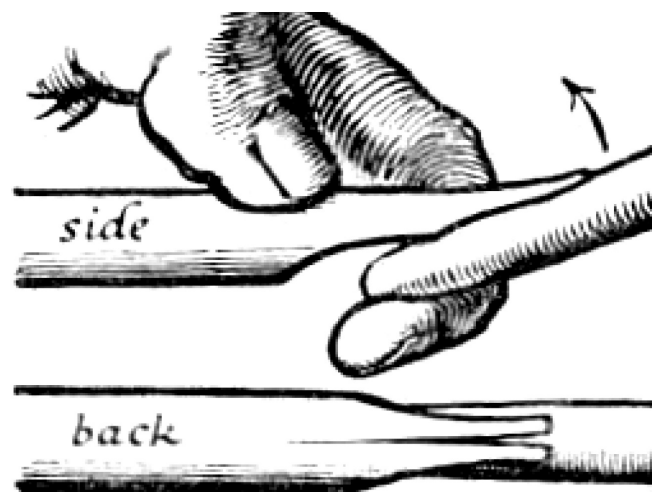
Мекана унутрашњост се очисти ножем, тако да остане само спољашњи тврд омотач.

Трска се затим положи на равну плочу, „леђима“ окренутим на горе. Врх се равно одсече, снажним притиском ножа (скалпела) према столу.

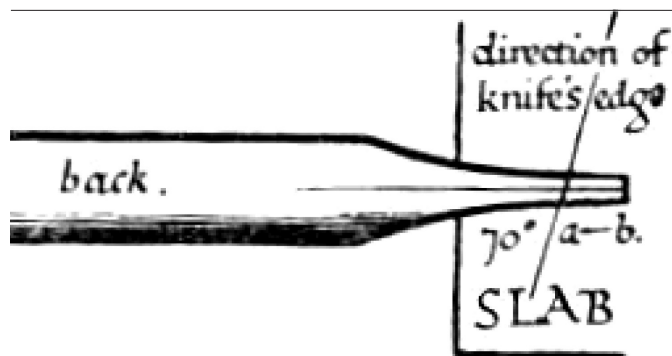
Прорез који ће служити за сливање течности до врха пера правимо тако што засечемо врх трске ножем по средини.

Тај прорез треба мало продужити, а то радимо кажипрстом и палцем, као на слици, или користећи оловку, тако што ћемо је увући у трску и лагано је подизати.

Стандардна трска треба да има прорез дужине око 18mm.

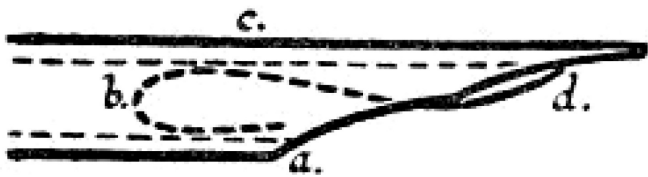
Палцем леве руке притискамо трску и на тај начин контролишемо дужину прореза. Палац се поставља отприлике 25mm од врха трске.

Након тога трску опет положимо на равну плочу и ножем одсечемо врх, овај пут под углом од 70°. >>>

Од траке врло танког метала (обична „лименка“ може добро да послужи) ширине као врх трске, дужине око 50mm, правимо опругу у облику латиничног слова S.

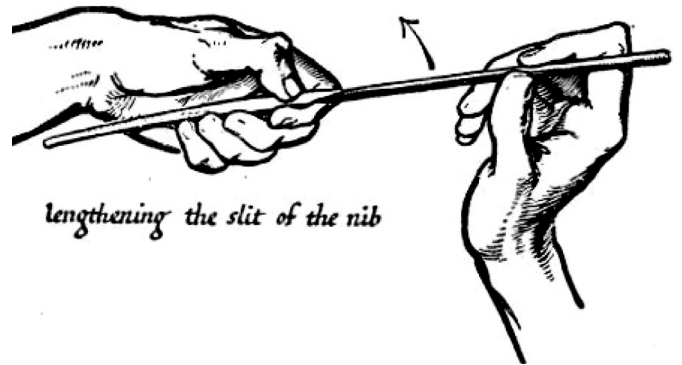
Опруга се поставља у трску као што је приказано на слици. Места означена словима **a b c**, држе опругу на месту, притискајући је уз трску, а потез **c d**, који је равнији, задржава течност коју користимо за писање. Тачка **d**, тј. крај металне опруге треба да се налази око 3mm од врха пера.

ПРИПРЕМА ПЕРА

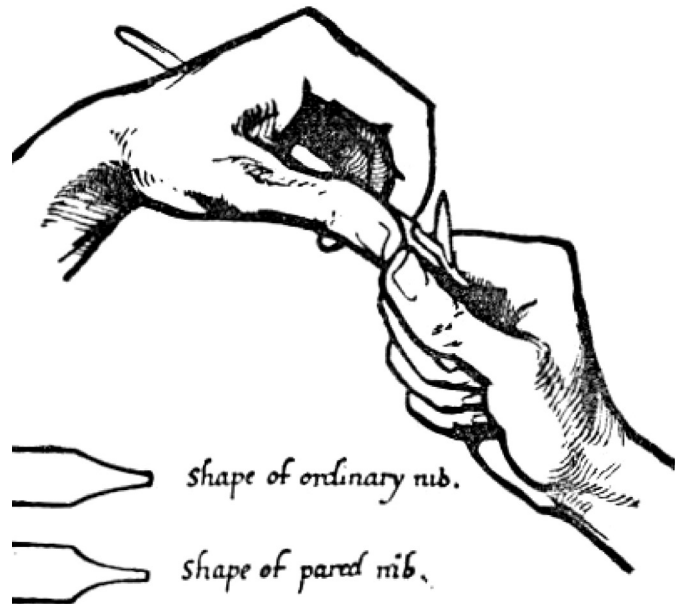
За писање се користе пера од ћурке или од гуске. Гушчије перо је мекше, док је ћуреће тврђе, па је погодније за шири распон радова. Перо треба да буде дугачко од 18 до 20cm.

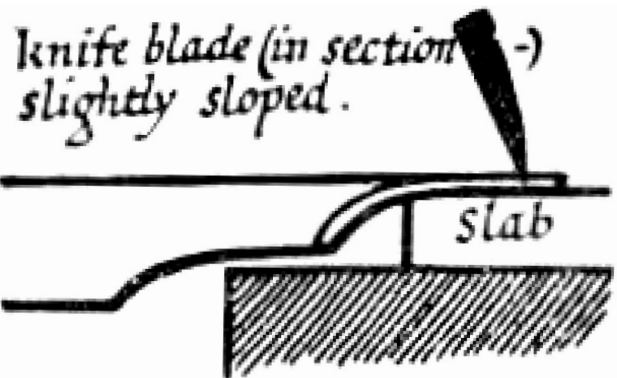
Пера се требају почупати, а затим се саструже и очисти спољни и унутрашњи омотач пера.

Сада сечемо врх пера и скалпелом правимо усек за сливање течности. Дужина прореза од 6mm је довољна за савитљива пера, али ако је перо круто, можемо прорез продужити на 9-10mm. Дужину му подешавамо на сличан начин као и код трске.

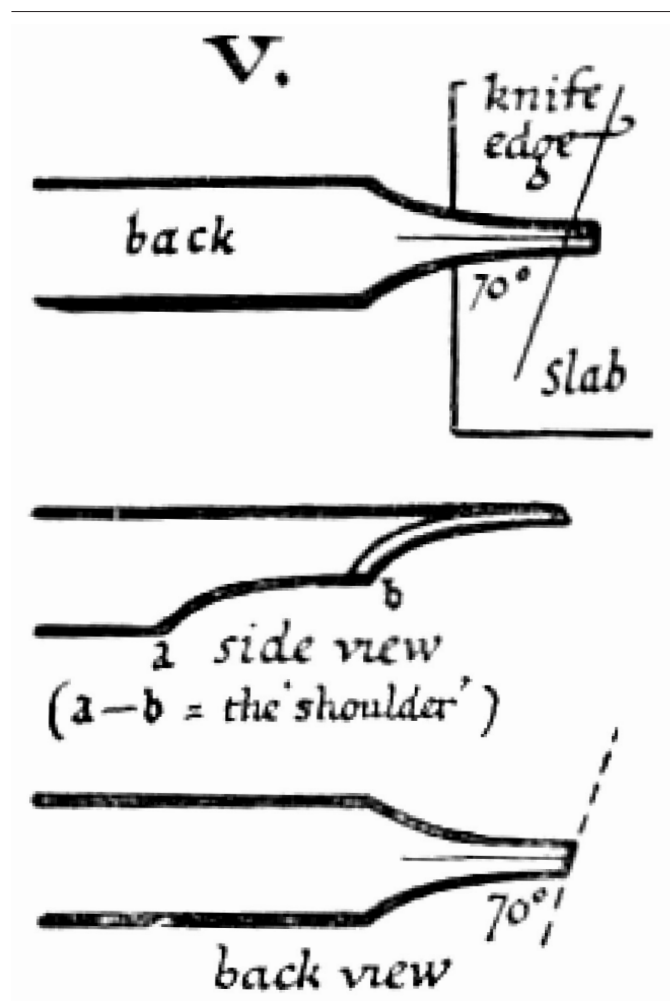

Странице пера сада треба љуштити док ширина врха није нешто ужа од жељене. Ширина врха пера је једнака најширем потезу који ће перо правити на папиру.

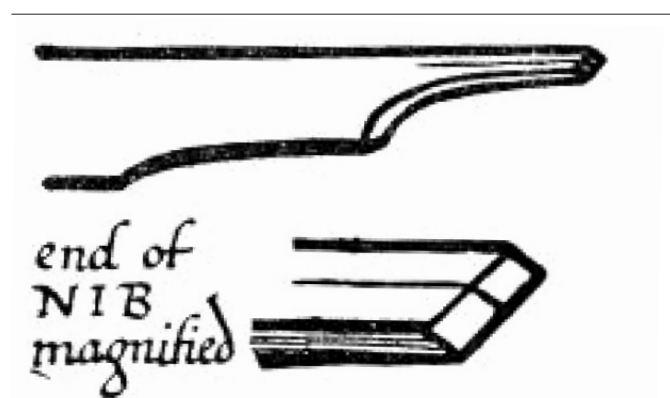

Перо се затим положи на плочу, као на слици. >>>

Обратите пажњу на то да нож треба мало нагнути ка перу приликом резања (претходна слика). За финије писање нагиб треба да буде већи и обрнуто.

Врх се сече под углом од 70°.
Перо се не сме притискати према плочи, јер је еластично и може се деформисати.
Ако нам је потребан шири врх, можемо одсећи поново. Обрнуто, ако смо добили превелику ширину, тада ћемо поново олуштити врх пера са обе стране.
Пожељно је сећи мање комадиће пера, јер превелики резиви могу такође деформисати перо.

Врх пера можемо проверити лупом. Треба да буде оштар, никако крзав, јер би то сметало при писању.